

Exposició

L'art de la medalla, a la Casa Masó de Girona

Marc Lemonche-Coll

La medalla commemorativa, de gran transcendència social entre finals del segle XIX i el primer terç del XX, arriba a Girona de la mà de la Fundació Rafael Masó amb una exposició comissariada per Rossend Casanova, col·laborador de la revista. A partir del 21 de març i fins el 12 de setembre d'enguany, la Casa Masó acull "Retrats de medalla, l'espectacle del bronze", una mostra inèdita que farà les delícies dels enamorats de les medalles commemoratives, i també d'aquells que vulguin conèixer la història d'aquestes petites obres d'art que revolucionaren la manera de retratar i honorar fets socials i persones. A través d'una acurada selecció de més de 300 peces de diferents països i autors, l'exposició ofereix una àmplia mirada del retrat prenent la medalla com a suport artístic.

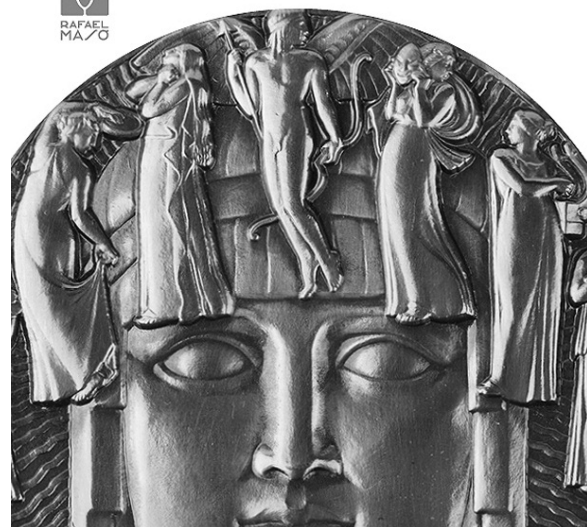
El retrat segons la medalla

La medalla commemorativa va viure la seva gran eclosió a finals del segle XIX arran de diverses innovacions tècniques i va popularitzar-se en utilitzar-se com a premi o homenatge en tota mena d'actes, concursos i festes, fins ben entrada la dèca-

da dels anys trenta. Aquest espai de temps va coincidir amb la vida d'un dels grans arquitectes gironins, el noucentista Rafael Masó (1880-1935), així com amb els diferents corrents artístics de l'època (l'Eclecticisme, el Modernisme o el Noucentisme), i amb els canvis socials i polítics que es produïen a Europa. A l'entorn d'aquests canvis la medalla va esdevenir una eina comunicativa de gran valor, tant per la popularitat que va aconseguir com pels diversos temes on els artistes van representar fins l'últim detall, tot i tractar-se d'unes peces eminentment petites. La mostra se centra en un d'aquests temes, el retrat, el primer i més important desenvolupat per la medalla al llarg de la seva història, i presenta tant el rostre com el bust i la figura amb exemples dels principals autors, com poden ser els francesos Jules-Clément Chaplain, Oscar Roty, Alexandre Charpentier i Ovide Yencesse, o el belga Godefroid Devreese, l'alemanya Luise Federn-Staudinger, el txec Stanislas Sucharda, l'austriac Rudolf Marschall i el català Eusebi Arnau. Noms que emergeixen, amb els seus retrats, d'entre els centenars de medallistes dels quals procuraren representar-hi el físic així com la seva personalitat.

La mostra s'estructura en sis apar-

Retrats de medalla L'espectacle del bronze

tats que tracten els temes principals: *Un homenatge per recordar* sobre els retrats que honoren les persones; *El rostre del país: monarquies i repúbliques* s'ocupa del vessant institucional; *Les cares de la guerra* recull els múltiples rostres dels conflictes; *La simbologia en el retrat religiós* mostra el seu missatge espiritual; *Al·legories o el clàssic modern* està dedicat a les moltes representacions al·legòriques, algunes noves en aquell moment com la fotografia o l'esport, i finalment *A ells també se'ls retrata* presenta diferents animals, igualment retratats amb el seu caràcter i fisonomia.

En definitiva, una ocasió excepcional per comprovar que ara fa poc més d'un segle una obra d'art tan petita com la medalla va convertir-se en una autèntica revolució artística i social.